

NYÍLT LEVÉL - dr. Orbán Viktornak, Magyarország Miniszterelnökének

Gyógyító intézményünk a miskolci Szent Ferenc Rehabilitációs Kórház valamennyi dolgozója nevében írt nyílt levelünket Karinthy Frigyes egyik örökbecsű verssorát idézve kezdjük: „Nem mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek.”

Igen, el kívánjuk mondani mindenkinek egyrészt az igazságot, másrészt azt a megalázó és méltánytalan bánásmódot, amelyből úgy látszik – a politika packázása kapcsán – az utóbbi években ismételtén kijut nekünk. „Bűnünk” csupán az, hogy a magyar egészségügy viharos tengerén a sok süllyedő hajó között a mi vitorlásunk eddig mindig kikerülte a zátonyokat, s mindig révbe ért.

Ám a jól manőverező hajó újra és újra felkelti az éppen süllyedő vagy már megfeneklő kapitányok, érdekeltségek figyelmét, s mivel „hajózni muszáj”- elv érvényes az egészségügyben is, mindig jön valaki, aki szemet vet ránk.

Kórházunkat régiónk, megyénk lakossága mint tüdőgyógyintézeti és reumatológiai központot ismerte évtizedeken át. S mint betegbarát, méreténél fogva is családias intézményt, amely a '90-es évek elején végrehajtott rekonstrukció végeredményeként teljesen megújult, s a mai igényeknek megfelelő színvonalon, a betegek és hozzátartozóik teljes megelégedésére végzi gyógyító feladatát. Az itt folyó magas szintű szakmai munkának megnyugtató háttérrel biztosított a stabil gazdálkodás. Gazdasági mutatóit tekintve intézményünk az ország legjobb 10 kórháza közé tartozik.

Olykor ez a veszünk. 2006-ban már szemet vetettek ránk. Miskolc akkori politikai vezetése a Semmelweis- és a Diósgyőri Kórház gazdasági gondjait a mi rovásunkra – két fő profilunkat (tüdőgyógyászatot és a reumatológiát) elvéve – próbálta megoldani.

Az erő pozíciójából ezt meg is tette. Az eredmény? Nos, a két gyógyászati ágazatot szétzilálták (mai napig rendezetlenek), a nevezett két intézmény gazdasági, pénzügyi gondjai viszont jelenleg is fennállnak.

Akkor (is) tiltakoztunk (dolgozók, betegek, szimpatizánsok) sokfelé, sajnos eredménytelenül. Kárunk: 180 dolgozó menesztése és 240 aktív ágy elvesztése lett. Azóta a Legfelsőbb Bíróság kimondta, mindaz, ami 2006-ban velünk történt jogellenes volt. Anyagi és erkölcsi kártérítés illetné meg az intézményünket, ezzel szemben egy elmúlt vihar után újra sötét felhők gyülekeznek fejkünk felett. Hurrikán veszélyeztet bennünket, amit amerikai mintára Csiba-hurrikánnak neveznek dolgozóink és betegeink.

Konkrétan arról van szó, hogy a 2006-os viharkárokat helyreállító kórházunk, amely a lehetőségek mezsgyéjén profilt váltott, méghozzá a rehabilitációt (mozgás-, légzőszervi-, belgyógyászati-, kardiológiai-, tüdőgyógyászati-, pszichoterápiás) választva, e területen is révbe ért, úgy a szakmai munkát, mind a gazdálkodást tekintve. Napjainkban a felsorolt szakterületeken kórházunk a legkorszerűbb, legzavartalanabban működő egészségügyi szolgáltató intézmény.

Ám úgy látszik zavaró az, ha kitűnünk. Egyesek nem szeretik, ha velünk példálózunk. Ha a „bezzeg Szent Ferenc-et” beolvasztjuk egy nagy megyei kórházba, mindjárt más lesz a helyzet.

Tudjuk, a magyar egészségügy sok sebből vérzik. A kormányprogram és a Semmelweis-Terv kellő hangsúllyal foglalkozik a kátyúból kivezető úttal, a zátonyra futott hajók kimentésével, s e tervzetnek esze ágában sincs a jól működő egységeket ellehetetleníteni.

Ám kormányprogram köntösébe bújva Miskolcon született egy Csiba-terv. Egy ember kitalálta, hogy a Megyei Kórházhoz csapják hozzá azt a négy kicsit (Szikszó, Mezőkövesd, Izsófalva, Szent Ferenc), amelyek hasonlóan jól működnek.

Februárban döntöttek a Megyei Közgyűlésben arról, hogy egy lesz az öt. A hogyan tovább szakmai programja máig nem készült el, annak kidolgozásába az érintett intézmények vezetőit nem vonták be, s az, hogy mi lesz a betegek sorsa úgy látszik senkit nem érdekel, viszont a Megyei Kórház háttérszolgáltatói(ételmezés, takarítás, gyógyszerellátás, műszer-karbantartás, portaszolgálat) már mérik a terepet. Úgy látszik jó biznissz ez, nagyon jó biznissz!

Eközben dolgozóink joggal félnek. Féltik javadalmazásukat, féltik állásukat. 2006-ban 180 fő volt a veszteségünk, aggasztó, hogy most sem lesz kevesebb. Semmit nem tudunk a jövőnkéről. Csoda, hogy ilyen helyzetben sok minden hír szárnyra kel? Hogy tulajdonképpen a kórházépületek és a hozzá tartozó területek pontosabban ezek majdani értékesítésére megy a játék. Tény, hogy jó helyen fekszünk, szép pénzt kapna érte a Megyei Önkormányzat.

S hogy a betegekkel, részlegeinkkel mi lesz? Mi lenne? Majd elviszik őket a Diósgyőri Kórházba vagy máshová.

Egy régi angol mondás szerint: „ Ritkán valósul meg amit előre láttunk, rendesen az történik, amit legkevésbé vártunk.”

E gondolat igazságát hangsúlyozva mi, a Szent Ferenc Rehabilitációs Kórház vezetői, dolgozói, az ott működő öt betegszervezet, érdekvédelmi szervezetek, s az a mintegy 6500 betegünk, szimpatizánsunk, akik tiltakozó petíciót írtak alá a már megszületett és tervezett döntések ellen, arra kérjük Miniszterelnök Urat, hogy vizsgálta felül ezt az elhamarkodott, teljesen előkészítetlen megalapozatlan döntést, azért, hogy a kórház dolgozói változatlan körülmények között továbbra is a betegek érdekeit szolgálhassák.

Tisztelettel:

A Kórház érdekvédelmi szervezetei
és betegszervezetei